

Vergaderjaar 1984–1985

18 738

Instelling van een provincie Flevoland, indeling bij die provincie van de gemeenten Almere, Dronten, Lelystad en Zeewolde en overgang naar die provincie van de gemeenten Noordoostpolder en Urk; tevens houdende wijziging van de Provinciewet en enkele andere wetten (Wet instelling provincie Flevoland)

C

NADER RAPPORT

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 5 november 1984

Blijkens de mededeling van de Directeur van Uw kabinet van 1 juni 1984, nr. 71, machtigde Uwe Majesteit de Raad van State zijn advies betreffende het bovenvermelde ontwerp rechtstreeks aan de eerste ondergetekende te doen toekomen. Dit advies, gedateerd 7 september 1984, nr. W04.84.0276/08.4.35, mogen wij U hierbij aanbieden.

Ter zake mogen wij het volgende naar voren brengen.

1. De Raad spreekt de grootste twijfel uit over de vraag of de nieuwe vormen provincie wel over het minimaal benodigde draagvlak zal kunnen beschikken. De Raad acht inwonertal en aantal gemeenten te gering in vergelijking met andere provincies.

Wij delen die twijfel niet. Het draagvlak van een bestuurslichaam zoals de provincie is immers slechts voor een deel afhankelijk van het aantal inwoners en het aantal gemeenten.

Doorslaggevend is de maatschappelijke samenhang van het gebied, de omvang en aard van de taken die daarvoor op provinciaal niveau verricht moeten worden en de effectiviteit waarmee deze kunnen worden uitgeoefend door een bestuur dat daarop is toegesneden.

De ontwikkeling van de polder, de opbouw van een levensvatbare samenleving vanuit groepen mensen uit alle delen van het land, de economische ontwikkeling, de ruimtelijke ordening en de waterhuishouding zijn typische voorbeelden van specifieke problemen van het nieuwe land die een geïntegreerde aanpak op provinciaal niveau van node hebben. Hierin ligt zeer zeker een volwaardig takenpakket voor het provinciaal bestuur. Wij menen in dit verband voorts dat er geen grond bestaat voor de vrees dat de provincie zich te zeer in lokale bestuurlijke aangelegenheden zou mengen. Het is bovendien veelzeggend dat de zes betrokken gemeenten, die toch de dupe zouden worden van een te grote provinciale bemoeizucht, met overtuiging hebben gekozen voor een provincie Flevoland. Dit geldt dus ook voor de nu nog in Overijssel gelegen gemeenten Noordoostpolder en, in aansluiting daarop, Urk.

De zes gemeenten stellen in hun gezamenlijke advies van februari 1984 de samenhang van het gebied voorop. Deze samenhang is in de memorie van toelichting uitvoerig geadstrueerd. Los van vorenstaande overwegingen willen wij ter relativering van 's Raads bezwaar ontleend aan het inwonertal van de beoogde provincie Flevoland nog het volgende opmerken.

Per 1 januari 1984 bedroeg het inwonertal van het gebied van de nieuwe provincie 160 344. De verwachte bevolkingsgroei tot 1990 bedraagt circa 12 000 per jaar, waarvan circa 10 000 op grond van migratie en circa 2000 door natuurlijke groei. De groei na 1990 zal door onder meer het lagere aandeel van Lelystad in de nationale woningbouwproductie op een niveau van 6000 à 7000 per jaar liggen. De nieuwe provincie zal de 200 000 inwonersgrens naar verwachting in de loop van 1987 overschrijden. Per 1 januari 1990 zal een inwonertal van circa 230 000 zijn bereikt. Uitgaande van de taakstelling op het gebied van de woningbouw in de provincie Flevoland zal deze provincie naar verwachting in het jaar 2010 evenveel inwoners tellen als de provincie Zeeland in datzelfde jaar. Deze provincie die kort na de oorlog ruim 250 000 inwoners telde en thans ruim 350 000 is al vele jaren een zeer levenskrachtige provincie.

De Raad betreft ook het Markermeer-gebied in de beschouwingen. Terzake mogen wij verwijzen naar het gestelde in hoofdstuk 1 van de memorie van toelichting.

2. De ondergetekenden delen de vrees van de Raad dat de nieuwe provincie een «doe-provincie» zal worden, niet. Zoals in het vorige punt

opgemerkt krijgt de provincie immers een volwaardig takenpakket. De vergelijking die de Raad maakt met het regeringsbeleid ten aanzien van een provincie Twente, splitsing van de provincie Zuid-Holland en de agglomeratie Eindhoven gaat zeker aan één essentieel verschilpunt voorbij.

De hier bedoelde gebieden, waar sprake is van evenwichtige bestuurlijke verhoudingen, zijn reeds lang provinciaal ingedeeld en dat is met de Zuidelijke IJsselmeerpolders niet het geval. Dit essentiële verschilpunt maakt een vergelijking oneigenlijk. Ondergetekenden zijn van mening, dat thans op korte termijn een eind moet worden gemaakt aan de uitzonderlijke situatie in dit gebied. Ook voor de Zuidelijke IJsselmeerpolders zullen de normale bestuurlijke verhoudingen moeten gaan gelden.

De discussie over de provinciale indeling van de Zuidelijke IJsselmeerpolders heeft reeds vele tientallen jaren in beslag genomen en tal van varianten zijn om uiteenlopende redenen afgewezen.

De commissie inzake het bestuderen van de uitgifte der Zuiderzeegronden, ingesteld bij besluit van de Minister van Waterstaat d.d. 24 december 1926, stelde reeds in 1930 voor de Zuiderzeepolders tot een afzonderlijke provincie te verenigen, behalve de Wieringermeer welke bij Noord-Holland zou dienen te worden gevoegd.

De toenmalige ambtsvoorganger van de eerste ondergetekende is in 1978 het overleg met de betrokken lagere overheden over de provinciale indeling van het gebied begonnen. Mede op grond van deze discussies is in mei 1981 een concept-ontwerp van wet tot provinciale indeling van de Zuidelijke IJsselmeerpolders om advies aan diverse instanties toegezonden. Het concept behelsde de definitieve indeling van Noordoostpolder bij Overijssel en de indeling van Dronten bij Overijssel, Almere en Lelystad bij Noord-Holland en Zeewolde bij Gelderland. Dit ontwerp ging derhalve uit van de door de Raad gesuggereerde opdeling van de Zuidelijke IJsselmeerpolders over de reeds bestaande provincies. De reacties op die voorgestelde opdeling waren overwegend negatief. Van deze negatieve reacties noemen wij:

- provinciale staten van Gelderland achten een afzonderlijke polderprovincie meer aanvaardbaar;
- provinciale staten van Noord-Holland beschouwden het voorstel als

een interimoplossing die de mogelijkheid van een toekomstige polderprovincie niet mocht blokkeren;

- de Raad van de Waterstaat bepleitte de oprichting van een aparte polderprovincie;
- de Unie van Waterschappen wees uit een oogpunt van de waterstaatszorg opdeling van het gebied af;
- de lagere overheden uit het gebied, vertegenwoordigd in het Flevo-overleg, bepleitten een aparte polderprovincie. Zij werden daarbij gesteund door vrijwel alle maatschappelijke organisaties uit het gebied.

Mede op grond van deze adviezen heeft de toenmalige ambtsvoorganger van eerste ondergetekende op 8 januari 1982 aan de betrokken lagere overheden laten weten dat instelling van een afzonderlijke polderprovincie de voorkeur verdient boven opdeling over de omliggende provincies. Bij deze stellingname hebben de onderlinge samenhangen binnen het gebied, de specifieke behoeften en de voordelen uit waterstaatkundig oogpunt een belangrijke rol gespeeld. In dit verband wijzen wij er tevens op dat bij de parlementaire behandeling van het wetsontwerp tot gemeentewording van Almere en Zeewolde woordvoerders namens de drie grootste fracties in de Tweede Kamer zich hebben uitgesproken vóór de vorming van één polderprovincie. (Handelingen II, zitting 1982–1983, blzz. 4860, 4863 en 4876.)

Afzien van de vorming van een provincie Flevoland zou niet alleen weer een grote vertraging teweeg brengen in het scheppen van normale bestuurlijke verhoudingen, maar daarnaast moet, gezien de voorgeschiedenis, gevreesd worden voor een bestuurlijke impasse indien alsnog wederom gepoogd zou worden dit gebied op te delen over de bestaande provincies. Een dergelijke impasse achten wij zeer bezwaarlijk.

De Raad meldt vervolgens dat de nieuwe provincie zijns inziens in een tweederangspositie komt, doordat in het wetsontwerp voor de provincie een lagere uitkering uit het Provinciefonds dan gebruikelijk is, wordt voorzien. Deze kwalificatie begrijpen wij niet.

De positie van de provincie hangt immers niet uitsluitend van de hoogte van genoemde uitkering af. Een juist beheer van overheidsfinanciën vraagt immers om een constante afweging van de voor de uitoefening van de overheidstaken noodzakelijke finan-

ciën. Daarom ook wordt in het ontwerp voorgesteld de totale inkomsten van de provincie vooralsnog ten dele op ad hoc-basis vast te stellen. Immers ook op die wijze kan in voldoende mate rekening worden gehouden met de specifieke behoeften van de provincie. Wij wijzen in dit verband ook op de opdracht aan het Instituut voor Onderzoek van Overheidsuitgaven tot het verrichten van onderzoek naar de financiële positie van de nieuwe provincie. Deze studie, de ervaringen tijdens de eerste jaren van functioneren en eventueel nader onderzoek zullen tot nadere beleidsbepalingen ter zake moeten kunnen leiden.

3. De Raad van State vindt het argument dat het poldergebied behoefte heeft aan een eigen provinciaal bestuur, toegesneden op de specifieke eisen van het gebied, niet overtuigend. De besturen van de bestaande provincies beschikken over een schat aan ervaring met het besturen van gebieden, samengesteld uit een veelkleurig palet van aan hun zorgen toevertrouwde gemeenten.

Het lijkt geen twijfel dat de bestaande provincies over een rijke ervaring beschikken. Hierboven is echter gewezen op de specifieke, eigen karakteristieken van het nieuwe land die bijzondere bestuurlijke aandacht vragen. Het valt te betwijfelen of deze bijzondere aandacht gevraagd mag worden van de bestaande provinciale besturen, zonder dat een van de kleuren uit dat nieuwe palet minder aandacht dan noodzakelijk is zou verkrijgen. Het provinciaal bestuur over de polders is geen taak die er «even bij kan worden gedaan». Daarnaast meent de Raad dat de polders sterk gericht zijn op het oude land. Deze veronderstelling bevat een deel van de werkelijkheid. Uiteraard bestaan er relaties met het oude land. Provincies zijn geen eenheden die louter op zich zelf staan of kunnen staan. Maatschappelijke banden gaan over provinciegrenzen heen. Dit moet ook in de toekomst mogelijk blijven. Wij wijzen in dit verband op de discussies over de regio-indeling in het kader van de Wet Gemeenschappelijke Regelingen. De gemeenten in het gebied zijn vooral in hun samenwerkingsverbanden op elkaar gericht. Uit een door de zes gemeenten opgestelde inventarisatie blijkt dat er binnen het gebied meer dan 30 samenwerkingsverbanden zijn die binnen Flevoland werkzaam zijn of

waaraan alle zes poldergemeenten deelnemen. Aan circa 15 samenwerkingsverbanden buiten Flevoland wordt door een of enkele der gemeenten deelgenomen.

Hieruit blijkt de samenhang tussen de betrokken gemeenten en hun «poldergerichtheid». De samenhang versterkt zich bovendien in toenemende mate, terwijl de banden met het oude land afnemen.

Wij merken in dit verband bij voorbeeld op, dat de zes gemeenten gezamenlijk een nota in voorbereiding hebben over het te voeren sociaal-economisch beleid in de nieuwe provincie.

De nieuwe provincie zal klein zijn. Dat is een nadeel, zoals ook blijkt uit de overwegingen van de Raad van State. Uit bestuurskundig oogpunt zijn echter ook voordelen aan deze kleine schaal verbonden. Door het geringe aantal gemeenten kan de provincie op een goede wijze aanvullend op de gemeenten werken en haar taakuitoefening in overleg met de gemeenten vormgeven. Het is zeker niet zo dat de nieuwe provincie, al heeft zij hetzelfde takenpakket als de overige provincies, een kopie wordt van die provincies. Doelmatigheid, flexibiliteit en het tegengaan van bureaucrativering en overbodige procedures zijn uitgangspunt bij de opbouw van de nieuwe provincie.

4. Een van de bezwaren tegen het hierboven aangehaalde concept-ontwerp van wet tot opdeling van de Zuidelijke IJsselmeerpolders gold de waterstaatkundige eenheid van het gebied Flevoland. De Raad van de Waterstaat heeft het in zijn advies van 11 december 1981 hoogst twijfelachtig genoemd of bij een dergelijke opdeling sprake zal kunnen zijn van een goed waterstaatsbestuur. De raad gaf tevens aan, dat het «ten sterkste» overweging verdient te komen tot een aparte polderprovincie. Deze visie werd gedeeld door de Unie van Waterschappen in het advies d.d. 14 december 1981: «Uit een oogpunt van waterstaatszorg zou indeling van het gebied in één provincie of wellicht vorming van één provincie voor de (Zuidelijke) IJsselmeerpolders dan ook verreweg de voorkeur verdienen.».

De Raad van State merkt op dat indeling in de provincie van Flevoland en Noordoostpolder voor een doelmatig waterschap niet noodzakelijk is, daar de verschillende polders afzonderlijk waterschapkundige eenheden zijn.

Voorop gesteld dat het gebied van de polder Flevoland in zijn geheel bij één provincie zou worden ingedeeld moge dit op zich juist zijn, doch onder punt 2 hebben wij reeds duidelijk gemaakt dat wij het afstappen van de voorgenomen provinciewording thans zowel uit democratische als uit bestuurlijke overwegingen bezwaarlijk achten.

De Raad memoreert dat de voortzetting van de zorg voor het waterkwaliteitsbeheer in de Noordoostpolder door het Zuiveringsschap West-Overijssel door ons «niet onmogelijk» wordt geacht. Deze formulering is juist daarom zo gekozen om daarmee aan te geven dat uit een oogpunt van een ideaal waterstaatkundig beheer andere constructies denkbaar zijn, maar dat wij dit punt in eerste plaats een onderwerp van overleg achten tussen de beide provincies, hetwelk thans in het kader van deze wet geen regeling behoeft. Met betrekking tot de zorg voor de waterstaat merken wij nog op dat ons inmiddels is gebleken dat zowel in Flevoland als ook in de Tweede Kamer veel weerstand bestaat tegen de oprichting van een waterschap door de Kroon, zoals door het kabinet was beoogd. Dit is voor de tweede ondergetekende aanleiding om niet over te gaan tot indiening van het voorstel van wet houdende machtiging hiertoe.

Anderzijds hechten wij er sterk aan – met de gemeenten in het poldergebied dat per datum van instelling van de provincie door het Rijk alleen nog de zuivere rijkstaken binnen het grondgebied van de provincie worden behartigd. Dit betekent derhalve dat ook het beheer en onderhoud van die waterstaatswerken die niet tot de nationale hoofdinfrastructuur worden gerekend, op die datum wordt overgedragen aan de provincie. Voorkomen moet worden dat de provincie ongewild waterstaatstaken behartigt waarvan zij de kosten niet kan verhalen op de belanghebbende ingelanden. Voorwaarden dienen te worden geschapen om te voorkomen dat personeel binnen korte tijd tweemaal van werkgever verandert (Rijk – provincie en provincie – waterschap). Met het oog daarop maken wij van deze gelegenheid gebruik om artikel 16, tweede lid, in die zin te wijzigen dat het voorbereidingslichaam de bevoegdheden, vervat in artikel 98 Provinciewet (oprichting, reglementering enz. van waterschappen), krijgt, zodat, desge-

wenst reeds per 1 januari 1986, een of meer waterschappen kunnen functioneren.

Een bijkomstig voordeel van deze constructie is dat hiermee ook de voorbereidingen voor de instelling van een waterschap Noordoostpolder door het voorbereidingslichaam kunnen worden overgenomen.

Wij wijzen er in dit verband op dat gedeputeerde staten van Overijssel op 11 september 1984 hebben besloten de werkzaamheden ter voorbereiding van de instelling van een waterschap voor de Noordoostpolder op te schorten. Daarnaast is een wijziging van de Wet uitkeringen wegen (Stb. 1966, 367) opgenomen met de strekking dat voor de provincie Flevoland een bijzondere regeling kan worden getroffen. Dit is noodzakelijk, aangezien Flevoland geen kapitaallasten voor de aanleg van wegen heeft aangegaan. Verwezen wordt naar artikel 59a en de daarbij gegeven toelichting.

5. Over het onder de verantwoordelijkheid van de eerste ondergetekende functionerende projectbureau Flevoland merken wij het volgende op. Een taak van het projectbureau betreft het voorbereiden van de overgang van taken en personeel en van rechten en verplichtingen van verschillende bestuursorganen en instanties met het oog op provinciale indeling.

Voorkomen moet worden dat per 1 januari 1986 – de beoogde datum van instelling van de provincie – een vacuüm ontstaat tussen de taakbeartiging zoals die in de huidige situatie wordt verricht en die van de nieuwe provincie. Een dergelijk vacuüm kan immers de continuïteit van het provinciaal bestuur, de rechtszekerheid van de burgers en van de betrokken ambtenaren in ernstige mate bedreigen. Het projectbureau Flevoland heeft tot belangrijke taak de overgang in goede banen te leiden. Het projectbureau heeft als zodanig geen eigen beslissingsbevoegdheid doch bereidt voorstellen voor ten behoeve van de besluitvorming door het voorbereidingslichaam. De memorie van toelichting is op dit punt verduidelijkt.

6. Ter zake van de uitoefening van provinciale bevoegdheden in de gemeenten Noordoostpolder en Urk zullen ons inziens geen competentiegeschillen ontstaan tussen het voorbereidingslichaam en de provincie

Overijssel. De provinciale bevoegdheden gaan eerst per 1 januari 1986 over. Het voorbereidingslichaam kan derhalve niet treden in de bevoegdheden van het provinciaal bestuur van Overijssel.

In theorie is het mogelijk dat competentiegeschillen ontstaan bij de toepassing van de bevoegdheden ex artikel 19 Provinciewet. Deze bevoegdheden inzake de instelling van waterschappen zijn middels het tweede lid van artikel 16 ook aan het voorbereidingslichaam gegeven. Gezien de stand van zaken rond de instelling van een waterschap voor de Noordoostpolder verwachten wij op dit punt geen geschillen.

Inmiddels is, ter vermindering van mogelijke geschilpunten en ten behoeve van een zo goed mogelijke coördinatie door de eerste ondergetekende overleg met het provinciaal bestuur van Overijssel geopend. Wij verwachten dat dit overleg zal leiden tot goede afspraken over een zo vloeiend mogelijke overgang.

7. Provinciale staten van Gelderland zijn over het onderhavige ontwerp niet gehoord, omdat in het voorstel niet is voorzien in wijziging van de grenzen van deze provincie. Artikel 2 Provinciewet is hier dus niet van toepassing. Overigens hebben de Staten van Gelderland bij brief van 16 november 1981 in reactie op het hierboven aangehaalde concept-ontwerp van Wet tot provinciale indeling Zuidelijke IJsselmeerpolders laten weten een afzonderlijke provincie voor de polders te prefereren boven opdeling over de bestaande provincies zoals voorgesteld in dat concept.

De in de aangehaalde artikelen bedoelde betrokkenheid van Gelderland is een zijdelingse en heeft betrekking op de assistentie die de commissaris van de Koningin van deze provincie op verzoek van eerste ondergetekende thans verricht bij het bestuur over de Zuidelijke IJsselmeerpolders.

8. In de memorie van toelichting is inmiddels een passage naar aanleiding van het tweede advies van de Centrale commissie voor georganiseerd overleg in ambtenarenzaken opgenomen. Deze commissie heeft laten weten in het algemeen te kunnen instemmen met het voorstel. Het advies heeft geleid tot enkele, in de memorie van toelichting nader aangeduide, wijzigingen in het ontwerp van wet.

9. Bij nader inzien zijn wij van mening dat het niet nodig is de Minister van Binnenlandse Zaken een zo ruime bevoegdheid tot afwijking van de in de Kieswet neergelegde termijnen te geven. Volstaan kan worden met een afwijkmogelijkheid ten aanzien van de termijn betreffende de registratie van politieke partijen, genoemd in artikel G 2, eerste lid, van de Kieswet. Ook in de wetgeving betreffende gemeentelijke herindelingen immers pleegt ten aanzien van deze termijn een afwijkmogelijkheid te worden opgenomen. (Zie onder meer artikel 27, derde lid, voorstel van wet Algemene regelen gemeentelijke indeling.)

Artikel G 2, eerste lid, van de Kieswet bepaalt dat verzoeken tot registratie ten minste 6 weken vóór de dag van kandidaatstelling moeten worden ingediend. Deze termijn kan tot gevolg hebben dat er een onnodig lange periode is tussen de inwerking-treding van de wet en de verkiezing. Het behoeft geen bezwaar op te leveren deze termijn met enkele weken te verkorten, mits daarbij wel rekening wordt gehouden met de mogelijkheid van beroep ingevolge artikel G 2, vijfde lid, tegen een besluit betreffende registratie. Gelet op het vorenstaande is artikel 10 aldus gewijzigd dat alleen afgeweken kan worden van de termijn, genoemd in artikel G 2, eerste lid.

10. Aan de wens van de Raad van State om een grens aan te geven voor het moment waarop artikel 29 Provinciewet onverkort van toepassing zal zijn, is tegemoet gekomen door in artikel 14, tweede lid, de beperking op te nemen «zolang het aantal leden van provinciale staten minder dan 47 bedraagt». Dit wil zeggen dat, zodra het inwonertal van 300 000 wordt overschreden, niet meer kan worden afgeweken van het ingevolge de Provinciewet geldende aantal leden van gedeputeerde staten.

11. Bij overgang van onroerende goederen tussen lagere overheden is het, zoals veelal plaatsvindt bij wijziging van de gemeentelijke indeling, gebruikelijk dat daarbij de boekwaarde wordt gehanteerd als verrekeningswaarde, althans voor zover deze onroerende goederen een publiekrechtelijke bestemming kennen. Heeft het onroerende goed dat overgaat, een privaatrechtelijke bestemming dan is een verrekening tegen verkeerswaarde niet ongewoon.

Voor wat betreft de overgang van onroerende goederen van het Rijk naar provincie geldt dat, daargelaten dat het Rijk geen afschrijvingen pleegt, waardoor het begrip boekwaarde als verrekeningseenheid niet van toepassing kan zijn, de vaststelling van overdrachtprijzen een punt van overleg en onderhandeling is tussen Rijk en provincie c.q. voorbereidingslichaam.

12. Bij nadere overweging blijkt de nadere regelgeving, zoals beoogd in het tweede lid van artikel 52, overbodig. Bedoeld tweede lid is dan ook geschrapt.

13. De opmerking van de Raad over de overbodigheid van het derde lid van artikel 53 is terecht. Bedoeld artikellid is geschrapt.

14. In de memorie van toelichting is aangegeven dat de nieuwe provincie zich qua omvang en structuur onderscheidt van de overige provincies. Daaruit vloeit de verwachting voort dat de behoefte aan middelen van de nieuwe provincie specifiek van aard is. Om die reden is aan het Instituut voor Onderzoek van Overheidsuitgaven opdracht gegeven tot het verrichten van onderzoek naar de financiële positie van de nieuwe provincie. De omvang van het verwachte noodzakelijke budget ligt onder het bedrag dat zou worden verkregen op basis van de thans geldende uitkering uit het Provinciefonds. Omdat met name in een tijd van schaarse middelen het beheer van de overheidsfinanciën een afweging vergt van de voor uitoefening van de overheidstaken noodzakelijke financiën is met name een toewijzing van middelen aan de nieuwe provincie op ad hoc-basis voorgesteld, waarbij de toepassing van het uitkeringsonderdeel «gelijke delen» vooralsnog achterwege wordt gelaten. Of en in hoeverre deze verdeelmaatstaf in een later stadium onderdeel zal uitmaken van de provinciefondsuitkering aan de nieuwe provincie zal moeten worden bepaald aan de hand van de duidelijkheid die ontstaat over het noodzakelijke totaalbudget. Deze duidelijkheid doet zich naar verwachting binnen enkele jaren voor.

De voorgestelde regeling voor de nieuwe provincie houdt een uitzondering in op de objectieve verdeelsystematiek van het Provinciefonds. Aangezien toepassing van alle geldende verdeelmaatstaven in vergelijking met het noodzakelijk

geachte budget tot een overmaat aan middelen zou leiden, hetgeen onwenselijk wordt geacht, wordt een inbreuk op de systematiek van de objectieve verdeling noodzakelijk en toelaatbaar geacht.

15. De overheveling van financiële middelen van verschillende hoofdstukken van de rijksbegroting naar het Provinciefonds is thans onderwerp van het eerder gemelde onderzoek van het Instituut voor Onderzoek van Overheidsuitgaven en zal, mede op basis van het onderzoeksrapport, onderwerp zijn van overleg met het voorbereidingslichaam. Om deze reden kan de gevraagde kwantificering thans niet worden verstrekt.

16. In artikel 61 worden thans ook wijzigingen voorgesteld in de Wet van 29 maart 1950 tot wijziging van de grens en provinciale indeling der gemeente Urk (Stb. K. 113).

Artikel 1, tweede lid, van de Wet van 19 januari 1962 tot instelling van een gemeente Noordoostpolder en voorlopige indeling van die gemeente bij de provincie Overijssel (Stb. 11) bepaalt, dat de gemeente Noordoostpolder, totdat een nadere regeling is getroffen, tot de provincie Overijssel behoort.

De Wet instelling provincie Flevoland dient als zodanige regeling te worden aangemerkt. Vervallen verklaring van deze bepaling wordt dan ook niet nodig geacht.

17. In zijn algemeenheid dient een te ruime delegatie door regelgeving bij algemene maatregel van bestuur te worden voorkomen. In die zin kan de constatering van de Raad en de verwijzing naar het eindbericht van de commissie vermindering en vereenvoudiging van overheidsregelingen worden onderschreven. In dit bijzondere geval kan op dit moment echter onvoldoende worden overzien tot welke uitvoeringsregelingen de wet zal nopen.

18. Aan de redactionele kanttekeningen van de Raad hebben wij aandacht besteed.

Van de gelegenheid is gebruik gemaakt om naast de in het voorgaande besproken wijzigingen nog de volgende redactionele wijzigingen in de memorie van toelichting aan te brengen:

– hoofdstuk 2, paragraaf Historische ontwikkeling, 8e alinea, 6e regel na «bevoegdheid» tussenvoegen: van de gemeenteraad;

– aan het eind van die alinea; wanneer bevoegdheden van de gemeenteraad c.q. burgemeester en wethouders in het geding waren;

– hoofdstuk 3, ad 3, waarborgen voor de ambtenaren, 3e alinea, laatste volzin: een dergelijke werkwijze heeft bij de overgang van rijkspersoneel naar de gemeente Almere naar ons oordeel goed gewerkt, zij het dat het proces nu van veel complexer aard zal zijn;

– hoofdstuk 4, 2e alinea, toevoegen: dit geldt ook voor door gemeenten uitgeoefende provinciale taken;

– hoofdstuk 5, paragraaf De kosten vanaf de datum van instelling, 4e alinea, 5e volzin, toevoegen: aangezien de beslissing hierover immers is voorbehouden aan het voorbereidingslichaam;

– hoofdstuk 6, b, het onderdeel over de naam van de nieuwe provincie: 4e en 5e zin, worden: Flevoland wordt niet representatief genoemd, omdat deze naam nu is verbonden met het gebied ten zuiden van het Ketelmeer.

Wij veroorloven ons U in overweging te geven, het hierbij gevoegde gewijzigde ontwerp van wet en de overeenkomstig het vorenstaande gewijzigde memorie van toelichting aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal te zenden.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
J. G. Rietkerk

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
N. Smit-Kroes